

De zegen voor de heidenen

Hans van de Lagemaat

God beloofde Abraham dat alle geslachten in hem gezegend zouden worden. Is de kerk de vervulling van die belofte? Welke rol is er dan voor Israël weggelegd?

De belofte

“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden” (Gen. 12:3). Met deze woorden tot Abram maakt de HEERE, na de chaos rondom de torenbouw van Babel, een nieuw begin.

Waarschijnlijk was er van de kennis van de enige, waarachtige en levende God weinig meer over. Het Ur der Chaldecen, waar Abram geboren werd, stond namelijk bekend om haar afgoderij. Abram wordt door de Heere geroepen om die kennis weer terug te brengen.¹

Israëls val, rijkdom der wereld

Maar hoe moeten wij deze belofte van zegen voor alle geslachten van het aardrijk via Abraham nu zien? Velen wijzen op de kerk en de gelovigen in Christus onder alle volken. Natuurlijk, Christus is uit het zaad van Abraham en heidenen worden door het geloof in Hem gezegend (Gal. 3:14).

Als we echter de afgelopen tweeduizend jaar geschiedenis van het christendom zien als een volledige vervulling van die belofte aan Abraham, dan vergeten we iets. Het heil dat de heidenen nu ontvangen, houdt geen verband met Israëls herstel op basis van geloof en gehoorzaamheid, maar is daarentegen het gevolg van Israëls val (zie Rom. 11:11).

Die val van Israël, met de daaruit voortvloeiende rijkdom voor de wereld, was vooraf niet door God geopenbaard. We lezen er niets over in de profetische boeken.

Sterker nog, het leek alsof Gods oorspronkelijke plan met Israël en de zegeningen voor de heidenen, door Israëls val werd doorkruist. Maar toch, God gaat verder; Israëls val wordt de rijkdom der wereld (Rom. 11:12).

Toekomstige vervulling van de belofte aan Abram

De complete vervulling van de belofte aan Abram ten aanzien van zijn etnische en geestelijke nazaten (gelovigen uit de heidenen) moet dus nog komen. Laten we maar eens kijken hoe bijvoorbeeld Jesaja de toekomst voor Zijn volk zag.

“En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op de top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvels, en tot hem zullen alle heidenen toevloeden. En vele volken zullen beengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg des HEEREN, tot het huis van de God van Jakob, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord des HEEREN uit Jeruzalem. En Hij zal richten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkel; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren” (Jes. 2:2-4).

Deze bekende profetie vindt op diverse andere plaatsen in de Schrift weerklank. “Alzo zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om de HEERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht van de HEERE te smeken. Alzo zegt de HEERE der heerscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodse man, zeggende: Wij zullen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is” (Zach. 8:22, 23).

Zo zal Israël gezet worden “tot een naam en tot een lof, onder alle volken der aarde” (Zef. 3:20), namelijk nadat zij door de HEERE zijn verzameld en teruggebracht in het land.

Israël heeft dus een hele centrale plaats in Gods heilsplan. Één ding mogen we echter nooit uit het oog verliezen: De vervulling van die beloften gaat nooit buiten de Heere Jezus Christus en de erkenning van Zijn Naam om. De profeten spraken namelijk niet alleen over de heerlijke toekomst van hun eigen volk. Zij spraken bovenal van Hem zonder Wie die heerlijke toekomst nooit zou kunnen aanbreken (vgl. Jes. 11, 53; Zach. 9:9 en Zef. 3:17).

Een afschaduwing

In het klein vinden we die toekomst afgeschilderd in de mooie geschiedenis van koning Josafat, wiens naam betekent: ‘De HEERE heeft gericht’ of ‘De HEERE is Richter’.

Josafat was een godvruchtig mens, die ervoor zorgde dat het Woord van God weer tot het volk terugkeerde. *“En zij leerden in Juda, en het wetboek des HEEREN was bij hen; en zij gingen rondom in alle steden van Juda, en leerden onder het volk”* (2 Kron. 17:9). Het gevolg van dit onderwijs was niet alleen tot zegen van Juda, maar had ook zijn uitwerking op de omringende volkeren. *“En een verschrikking des HEEREN werd over alle koninkrijken der landen, die rondom Juda waren, dat zij geen krijg voerden tegen Josafat”* (vs. 10). Het gevolg was dus vrede. En daar hield het niet bij op. De volken brachten Josafat geschenken, met als gevolg: *“Alzo nam Josafat toe, en werd ten zeerste groot”* (vs. 12).

En zo is Josafat een prachtig type van de Heere Jezus, de Messias van Israël, Wiens Naam straks te midden van Israël en de volken verhoogd en verheerlijkt zal worden en Wiens vrede en zegeningen alle volken ten deel zullen vallen. Dan zal de belofte aan Abraham ten volle werkelijkheid worden: *“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden”* (Gen. 12:3).

Voetnoot:

1. De Heere herhaalt Zijn belofte in Gen. 18:17, 18; 22:18 en 26:4.